

Υπόθεση T-49/89
(συνοπτική δημοσίευση)

Χρήστος Μαυράκος
κατά
Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλοι — Έξοδα ταξιδιού
για εξομοιούμενα με συντηρούμενα τέκνα πρόσωπα —
Προϋποθέσεις επιστροφής εξόδων »

Περίληψη της απόφασης

- Υπάλληλοι — Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — Εφαρμογή — Πόρισμα της ομάδας των προϊσταμένων διοικήσεως — Μη δεσμευτικός χαρακτήρας του έναντι της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής*
(*Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 110, παράγραφος 3*)
 - Υπάλληλοι — Επιστροφή εξόδων — Έξοδα ταξιδιού από τον τόπο διορισμού στον τόπο καταγωγής — Επιστροφή των εξόδων για εξομοιούμενα με συντηρούμενα τέκνα πρόσωπα — Προϋπόθεση — Κατοικία στον τόπο διορισμού του υπαλλήλου*
(*Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 71· παράρτημα VII, άρθρο 8*)
- Το πόρισμα της ομάδας των προϊσταμένων διοικήσεως, στο πλαίσιο των κατά το άρθρο 110, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως « τακτικών διαβουλεύσεων μεταξύ των διοικήσεων των οργάνων », το οποίο αποσκοπεί στην τήρηση ενιαίας διοικητικής πρακτικής όσον αφορά την ερμηνεία μιας από τις διατάξεις του κανονισμού, δεν έχει ως αποτέλεσμα τη δέσμευση της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής, όταν ενεργεί ως αρχή εκδίδουσα ατομικές πράξεις κατ' εφαρμογήν της σχετικής διατάξεως.
 - Ο υπάλληλος, ο οποίος δικαιούται επιδόματος στέγης, απολαύει του ευεργετήματος της επιστροφής των εξόδων ταξιδιού για εξομοιούμενα με συντηρούμενο τέκνο πρόσωπα, υπό την προϋπόθεση ότι τα τελευταία κατοικούν κατά το μεγαλύτερο διά-

στημα του έτους στον τόπο διορισμού του υπαλλήλου ή σε μια περίμετρο, προσδιοριζόμενη, κατά περίπτωση, από τις οικιστικές συνήθειες και τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Η ερμηνεία αυτή, η οποία είναι σύμφωνη με το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, επιρρωννύεται και από τον επιδιωκόμενο με την εν λόγω διάταξη σκοπό που συνίσταται στο να επιτρέψει στον υπάλληλο και στα συντηρούμενα από αυτόν πρόσωπα να επιστρέφουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, στον τόπο καταγωγής τους, ώστε να μπορούν να διατηρούν τους οικογενειακούς, κοινωνικούς και πολιτιστικούς δεσμούς τους. Η ευχέρεια του υπαλλήλου να διατηρεί τους προσωπικούς δεσμούς του με τον τόπο των κυρίων συμφερόντων του αποτελεί γενική αρχή του ευρωπαϊκού υπαλληλικού δικαίου.

Ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων εξυπακούεται, λοιπόν, ότι διευκολύνει το ταξίδι όλων των μελών της

υπό ευρεία έννοια οικογενείας του υπαλλήλου, μελών τα οποία υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τον τόπο καταγωγής τους εξαιτίας της αναλήψεως υπηρεσίας από τον κοινοτικό υπάλληλο. Υπό το πρίσμα αυτό, η επιστροφή των εξόδων ταξιδιού αποτελεί όχι οικογενειακό επίδομα, ο σκοπός του οποίου συνίσταται στην ανακούφιση του υπαλλήλου από τα έξοδα των συντηρούμενων από αυτόν προσώπων, αλλά πληρωμή που αποσκοπεί στην κάλυψη των εξόδων στα οποία υποβάλλεται ο υπάλληλος λόγω της ασκήσεως των καθηκόντων του, όπως επιβεβαιώνεται από την ενσωμάτωση του προαναφερθέντος άρθρου 8 στο τμήμα 3 του παραρτήματος VII σχετικά με τον καθορισμό των όρων εφαρμογής της βασικής αρχής που εξαγγέλλεται στο άρθρο 71 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

(Το σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως δεν διαφέρει από εκείνο της αποφάσεως που εκδόθηκε την ίδια ημέρα, 26 Σεπτεμβρίου 1990, στην υπόθεση Τ-48/89, Beltrante και λοιποί κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-493).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 26ης Σεπτεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση Τ-49/89,

Χρήστος Μαυράκος, υπάλληλος του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Σταύρο Αφέντρα και Χαράλαμπο Συνοδινό, δικηγόρους Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-Rue,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.